

No obstant això, l'ingrés corresponent s'atribueix a l'Administració que resulti creditora d'acord amb les normes que estableixen les regles anteriors.

6a Als efectes de la qualificació d'infraccions tributàries, així com de les sancions que els corresponguin en cada cas, tenen plena validesa i eficàcia els antecedents que sobre el cas constin a la hisenda pública estatal abans de l'entrada en vigor de l'harmonització dels tributs a què es refereix aquesta disposició.

7a L'entrada en vigor de l'harmonització dels tributs a què es refereix aquesta disposició transitòria no perjudica els drets adquirits pels contribuents d'acord amb les lleis dictades abans d'aquesta data.

Disposició transitòria vuitena.

Durant el quinquenni 1995-1999 l'ajust per l'impost sobre el valor afegit es determina d'acord amb el que disposen els articles 59, número 1, i 60.

Disposició transitòria novena.

1. Durant el període 1998-1999, a la recaptació real de Navarra pels impostos especials de fabricació sobre l'alcohol i les begudes derivades, els productes intermedis, la cervesa, els hidrocarburs i les labors de tabac, se li ha d'afegir:

a) 1. L'1,60 per 100 de la recaptació estatal pels impostos sobre l'alcohol, les begudes derivades i els productes intermedis obtinguda a les duanes.

2. Amb signe negatiu el 4,30 per 100 de la recaptació real pels impostos sobre l'alcohol i les begudes derivades i sobre els productes intermedis, excloent-ne la de les duanes, obtinguda en territori comú dividida per 0,941, o de la recaptació real de Navarra dividida per 0,059, segons que el percentatge de recaptació de Navarra respecte a la total estatal, excloent-ne l'obtinguda a les duanes, sigui superior o inferior, respectivament, al 5,90 per 100.

b) 1. L'1,60 per 100 de la recaptació estatal per l'impost especial sobre la cervesa obtinguda a les duanes.

2. Amb signe negatiu el 0,50 per 100 de la recaptació real de l'impost especial sobre la cervesa, excloent-ne la de les duanes, obtinguda en territori comú dividida per 0,979, o de la recaptació real de Navarra dividida per 0,021, segons que el percentatge de recaptació de Navarra respecte a la total estatal, excloent-ne l'obtinguda a les duanes, sigui superior o inferior, respectivament, al 2,10 per 100.

c) 1. El 2 per 100 de la recaptació estatal per l'impost especial sobre hidrocarburs obtinguda a les duanes.

2. Amb signe negatiu el 0,71 per 100 de la recaptació real de l'impost especial sobre hidrocarburs, excloent-ne la de les duanes, obtinguda en territori comú dividida per 0,9729, o de la recaptació real de Navarra dividida per 0,0271, segons que el percentatge de recaptació de Navarra respecte a la total estatal, excloent-ne l'obtinguda a les duanes, sigui superior o inferior, respectivament, al 2,71 per 100.

d) La diferència entre el resultat d'aplicar a la recaptació real en el territori comú per l'impost sobre les labors de tabac, el percentatge que correspongui anualment al valor de les labors subministrades a expenedories de tabac i timbre situades

a Navarra, sobre el valor de les labors subministrades als establiments esmentats en el territori d'aplicació d'aquest impost, i el resultat d'aplicar el complementari a cent del percentatge definit anteriorment a la recaptació real pel mateix concepte tributari a Navarra.

En el supòsit que es modifiqui el règim actual de fabricació i comerç de labors de tabac, ambdues administracions, de comú acord, han de revisar aquest ajust.

2. En cas que la recaptació real obtinguda a Navarra difereixi, per l'impost sobre hidrocarburs, en més del 7 per 100, i, pels impostos especials sobre l'alcohol i les begudes derivades, els productes intermedis i la cervesa, en més del 10 per 100 de la xifra que resulti d'aplicar els índexs continguts en l'últim incís de les lletres a).2, b).2 i c).2 anteriors a la recaptació real del conjunt de l'Estat per cada un d'aquests, s'han de corregir aquests índexs per efectuar els ajustos de l'any en què es produeixen les diferències esmentades.

Aquesta correcció s'ha de fer per aplicació del percentatge de variació, positiu o negatiu, que excedeixi sobre els respectius límits que estableix el paràgraf anterior als corresponents índexs que conté l'últim incís de les lletres a).2, b).2 i c).2 anteriors.

Disposició transitòria desena.

La Comissió coordinadora ha d'establir les compensacions financeres que resultin a favor d'una Administració o de l'altra l'any 1998, per raó de l'harmonització i el conveni dels impostos especials de fabricació.

Les compensacions financeres corresponents a l'any 1999 s'han de determinar per aplicació d'un índex de variació a les compensacions de l'any 1998, calculat com el quocient entre els ingressos per cada un dels impostos especials de fabricació en el conjunt del territori d'aplicació dels impostos l'any 1999 i els ingressos pels mateixos conceptes tributaris l'any 1998.»

14580 REIAL DECRET LLEI 7/1998, de 19 de juny, pel qual es modifica la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries. («BOE» 147, de 20-6-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Les mesures fiscals que estableix la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, les quals integren l'especialitat fiscal vigent a l'arxipèlag, han estat sotmeses a un llarg procés d'adaptació a l'ordenament comunitari, la necessitat de la qual va quedar reflectida definitivament al Reial decret llei 3/1996, de 26 de gener.

Aquest procés ha culminat amb la Decisió de la Comissió Europea de 16 de desembre de 1997, que es va notificar al Regne d'Espanya el 23 de gener de 1998, la qual estableix els termes en què les mesures fiscals de referència, que preveuen els articles 25, 26 i 27, les disposicions addicionals quarta i cinquena i la disposició transitòria quarta d'aquesta Llei 19/1994, quedaven adequades plenament a l'ordenament comunitari.

Ara bé, els principis que informen l'ordenació dels tributs en el dret intern espanyol demanen la incorporació a la norma corresponent dels pronunciaments establerts a la Decisió comunitària que impliquin la modificació del règim legal actual de les mesures fiscals afectades.

En particular, aquestes modificacions només són necessàries amb relació a la intensitat i la vigència de l'exempció que opera en l'àmbit de la modalitat «operacions societàries» de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats; amb relació a la intensitat i la vigència del règim especial de les empreses productores de béns corporals, i amb relació al tractament dels anomenats sectors industrials sensibles:

a) Pel que fa a la primera de les tres qüestions assenyalades, l'article 1 d'aquest Reial decret llei adapta l'exempció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, modalitat «operacions societàries», que estableix l'article 25 de la Llei 19/1994, a la concepció comunitària d'aquesta exempció com a benefici propi del funcionament empresarial. Amb aquesta finalitat, es concreta la intensitat del benefici i també el període de vigència.

b) Pel que fa a la segona de les qüestions abans plantejades, l'article 2 d'aquest Reial decret llei concreta, d'acord amb la Decisió de 16 de desembre de 1997, el caràcter temporal de la bonificació de la quota de l'impost sobre societats que ja assumeix el Reial decret llei 3/1996, alhora que fixa la intensitat del benefici durant aquest termini de vigència, actuació que també apuntava el Reial decret llei esmentat, però que estava pendent de ser duta a terme, la qual cosa es fa ara tenint en compte la Decisió de la Comissió.

c) Finalment, l'article 3 d'aquest Reial decret llei estableix la inaplicació dels beneficis fiscals que estableixen els articles 25, 26 i 27 de la Llei 19/1994 a les activitats enquadrades en els sectors de la construcció naval, fibres sintètiques, indústria de l'automòbil, siderúrgia i indústria del carbó, així com als rendiments o als beneficis derivats de l'exercici d'aquestes activitats a les Canàries.

Amb aquestes tres mesures s'exhaureix l'adaptació del règim legal dels beneficis fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries abans esmentats, de manera que la Decisió de la Comissió Europea que serveix de fonament a aquesta adaptació no té cap altra transcendència per als contribuents.

Tot i això, sí que convé deixar constància expressa que les autoritats espanyoles tenen el propòsit ferm que el conjunt acumulat dels beneficis fiscals incentivadors de la inversió, que estableixen els preceptes legals objecte de la Decisió de la Comissió, no passi dels límits d'intensitat corresponents. Amb aquesta finalitat, anualment s'han de fer els estudis i les avaluacions pertinents.

Així mateix, cal fer constar que la regulació de la reserva per a inversions en les Canàries que preveu l'article 27 de la Llei 19/1994 roman inalterada, sens perjudici de les actuacions que sigui procedent dur a terme en el futur per mantenir-ne l'estabilitat temporal.

L'obligació que té el Regne d'Espanya, derivada del Tractat de la Unió Europea, d'incorporar, sense dilació, a l'ordenament intern les mesures que calguin per acomplir la Decisió de la Comissió, justifica plenament el caràcter extraordinari i urgent de les disposicions que estableix aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que estableix l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de juny de 1998,

DISPOSO:

Article primer. *Incentius a la inversió.*

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, en la redacció d'aquest article 25 que fa l'article 60 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i s'afegeix un paràgraf tercer al mateix apartat, tot això amb la redacció següent:

«Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, el concepte de bé d'inversió és el que conté la normativa de l'impost general indirecte canari.

L'exempció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que sigui procedent aplicar en la modalitat d'operacions societàries, i que correspongui a la part del capital que resulti de la constitució o l'ampliació que no es destini a les inversions que preveu aquest article, s'aplica al 100 per 100 de l'import de la quota resultant fins al 31 de desembre de l'any 2001. Durant l'any 2002 aquesta exempció s'aplica al 75 per 100 de l'import de la quota resultant, i durant l'any 2003, al 50 per 100 de l'import de la quota resultant.»

Article segon. *Règim especial de les empreses productores de béns corporals.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 26 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, en la redacció que en fa l'apartat dos de l'article únic del Reial decret llei 3/1996, de 26 de gener, de reforma parcial de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que queda redactat en els termes següents:

«1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats gaudeixen d'una bonificació de la quota corresponent als rendiments que es deriven de la venda de béns corporals produïts a les Canàries per ells mateixos, propis d'activitats agrícoles, ramaderes, industrials i pesqueres, sempre que, en aquest últim cas, la pesca d'altura es desembarqui als ports canaris i es manipuli o es transformi en l'arxipèlag. Es poden beneficiar d'aquesta bonificació les persones o les entitats domiciliades a les Canàries o en altres territoris que es dediquin a la producció d'aquests béns en l'arxipèlag, mitjançant una sucursal o un establiment permanent.

Amb efectes des de l'1 de gener de 1998 i fins al 31 de desembre de l'any 2001, la bonificació que estableix aquest apartat és del 50 per 100. Durant l'any 2002, aquesta bonificació és del 40 per 100 i durant l'any 2003, del 30 per 100.»

Article tercer. *Inaplicació de beneficis fiscals a determinats sectors industrials.*

S'afegeix una disposició addicional onzena a la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Inaplicació dels beneficis fiscals que estableixen els articles 25, 26 i 27 a determinats sectors industrials.*

1. Des de la data d'entrada en vigor d'aquest apartat, les exempcions que estableix l'article 25 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, no són aplicables si es tracta d'incentivar activitats enquadrades en els sectors de la construcció naval, fibres sintètiques, indústria de l'automòbil, siderúrgia i indústria del carbó.

2. Amb efectes des de l'1 de gener de 1998, i per als períodes impositius que comencin des d'aquesta data, la bonificació que regula l'article 26 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, no és aplicable als rendiments que es deriven de la venda de béns corporals produïts a les Canàries, propis d'activitats de construcció naval, fibres sintètiques, indústria de l'automòbil, siderúrgia i indústria del carbó.

3. Amb efectes des de l'1 de gener de 1998, i per als períodes impositius que comencin des d'aquesta data, no es pot acollir al règim de la reserva per a inversions en les Canàries que estableix l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, la part del benefici obtingut en l'exercici d'activitats pròpies de la construcció naval, fibres sintètiques, indústria de l'automòbil, siderúrgia i indústria del carbó.»

Disposició derogatòria única. *Règim derogatori.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, queden derogades la disposició addicional única i la disposició transitòria única del Reial decret llei 3/1996, de 26 de gener, de reforma parcial de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 19 de juny de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15582 *LLEI ORGÀNICA 4/1998, d'1 de juliol, per a la cooperació amb el Tribunal internacional per a Ruanda.* («BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Resolució 955, de 8 de novembre de 1994, del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, ha creat el Tribunal internacional per a l'enjudiciament dels responsables de genocidi i altres violacions greus del dret internacional humanitari comeses en el territori de Ruanda, així com dels ciutadans de Ruanda responsables de violacions d'aquesta mateixa naturalesa comeses en el territori d'estats veïns. En aquesta Resolució s'aprova, com a annex, l'Estatut que regula el funcionament i les competències del Tribunal per a Ruanda.

La Resolució, adoptada a l'empara del capítol VII de la Carta de les Nacions Unides, és directament obligatòria per als estats membres, i per tant per a Espanya, en virtut del que disposa l'article 25 de la Carta esmentada. Aquesta Resolució queda incorporada al nostre dret intern, ja que s'ha publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat» de 24 de maig de 1995, i tenint en compte que la Resolució del Consell de Seguretat s'assimila al Tractat ratificat per Espanya sobre la base del qual es dicta.

No obstant això, el compliment de la Resolució en l'ordre intern espanyol exigeix un desplegament normatiu que tingui en compte algunes previsions que permetin instrumentar-la en matèries que la nostra Constitució reserva a la llei orgànica.

Aquesta Llei orgànica té com a antecedent immediat la Llei orgànica 15/1994, d'1 de juny, per a la cooperació amb el Tribunal internacional per a l'enjudiciament dels presumptes responsables de violacions greus del dret internacional humanitari comeses en el territori de l'ex-lugoslàvia i recull mutatis mutandis les mateixes previsions normatives.

Article 1. *Obligació de cooperació.*

Espanya presta plena cooperació al Tribunal internacional per a l'enjudiciament dels presumptes responsables de genocidi i altres violacions greus del dret internacional humanitari comeses en el territori de Ruanda, així com dels ciutadans de Ruanda presumptes responsables de violacions de la mateixa naturalesa comeses en el territori d'estats veïns (d'ara endavant «Tribunal internacional per a Ruanda»), creat per la Resolució 955 (1994) del Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Article 2. *Fonts.*

La cooperació es presta de conformitat amb el que preveu la Resolució 955 (1994) del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, l'Estatut del Tribunal internacional per a Ruanda, que figura com a annex de la Resolució esmentada, aquesta Llei i, en el que no s'ha previst, per les normes generals penals, tant substantives com processals.

Article 3. *Autoritats competents.*

1. Sens perjudici de les competències del Ministeri d'Afers Estrangers, el Ministeri de Justícia és l'autoritat central competent per tramitar les sol·licituds de cooperació del Tribunal internacional per a Ruanda i les que se li dirigeixin.

2. La competència objectiva en matèria de cooperació amb el Tribunal internacional per a Ruanda correspon en exclusiva als òrgans de l'Audiència Nacional, en l'àmbit de les respectives competències.